

SKICE

ISKOLAÜJSÉG

KAMPÁNYHÉT & GÓLYAAVATÁS

INTERJÚK:

TANÁROKKAL, A HUNYADI
URALKODÓJÁVAL ÉS A DÖK-ELNÖKKEL

ŐSZI RECEPTEK & FILMAJÁNLÓ

ITT A HALLOWEEN!

MERT AZ ISKOLA NEM CSAK TANULÁS!

Kedves Olvasók!

A Hunyadiban hosszú évekre visszanyúló hagyománya van az iskolaújság működésének. Az elmúlt évtizedekben hol kisebb, hol nagyobb lendülettel működött a lap.

Idén egy csapat lelkes diákkal újra életre hívtuk a Skiccet!

Célunk, hogy ezen a fórumon keresztül is erősítsük a hunyadis közösséget, megoszthassátok egymással gondolataitokat, alkotásaitokat, és hogy megmutassuk, milyen sokszínű a Hunyadiban az élet! Reméljük, szívesen olvassátok a cikkeket, és szeretni fogjátok a lapot!

Kövessetek minket Instagramon is!

 @skicc.hmt

Főszerkesztő: Rehova-Hradeczky Katalin tanárnő

Design, tördelés: Boros Zsófia 13.B

Szerkesztőségi tagok: Tóth Krisztina 9. E, Juhász Milán 11.A,
Bencze Sára Eszter 11.B, Gauruder Réka 11.B, Szabó Dóra 11.D,
Barancsuk Letisia Christine 12.B, Dobák Evelin 12.B, Gergely
Zs. Mia 12.B, Lentsés Fanni 12.B, Boros Zsófia 13.B, Kovács
Karina 13.B, Saskői Janka 13.B

A lapszám további szerzői: Kiss Csenge 12.B, Gere Mihály 13.B,
Király Alexandra 13.B

TARTALOMJEGYZÉK

01

ISKOLAI ESEMÉNYEK

1.1 Gólyaavatás	3
1.2 Kampányhét a Hunyadiban	5
1.3 Interjú tanárokkal	7
1.4 Interjú a Hunyadi uralkodójával	11
1.5 Interjú iskolánk DÖK elnökével	13
1.6 DÖK őszi programjai	14
1.7 Hunyadi Drámakör – Drámatábor	15
1.8 Nyílt nap a Nemzeti Színházban	17

02

AJÁNLÓK, BESZÁMOLÓK

2.1 Könyvajánlók	19
2.2 POKET könyvbemutató	22
2.3 Őszi filmajánló	23

03

AKTUÁLIS TÉMÁK

3.1 Halloween, mindenszentek, halottak napja	25
3.2 Őszi receptek	28
3.3 Wendigo	31
3.4 A MI és az internet árnyoldalai	33

04

DIÁKOK ALKOTÁSAI

4.1 Padlás	35
4.2 Papagáj	37
4.3 A nő hangja	38
4.4 The limitless gallery of my fantasy	39
4.5 Vanguard: Deadlanders	41

GÓLYAAVATÁS

A 2025/2026-os iskolai tanévben ismét megszervezésre került iskolánk legfiatalabb tagjainak a felavatása. Idén is négy osztályt köszönthettek az iskola falai, ebben az évben Harry Potter tematikában. A tényleges avatásra szeptember 8-án került sor az iskola udvarán, de a lelkes végzős osztályok egy héten keresztül szórakoztatták őket szünetről szünetre.

Az első pár alkalommal kicsit még félénkebben álltak a gólyák a feladatokhoz, de a hét végére már felszabadultabban vették az akadályokat. A teljesítendő feladványok közé tartozott az iskola „eltolása”, különböző csapatépítő versenyek, palacsinta és egyéb sütemény készítése az iskola legidősebb diákjai számára. Persze az avatásból nem maradhatott ki a kis gólyák összefirkálása, és az iskolában való körbevezetésük, hangosan énekelve.

A fő avatás a fentiek után következett egy hétfői napon. Minden azzal kezdődött, hogy az osztályok bevonultak a megadott Roxfort-házak színeibe öltözve, mintha egyenesen a mágusiskola falai közül léptek volna ki. Bemutatkozásukat pár perces műsor követte, mialatt a végzős osztályoknak készült lepedőket csodálhatta meg a közönség.

A 9.C kezdte a bemutatkozást a Griffendél színeiben Szimán Bálint tanár úrral, akik megmutatták talpraesettségüket. A 9.E osztállyal folytatódott a sor Varga Zsuzsanna tanárnő vezetésével, aki igazán kitett magáért a jelmeztválasztás tekintetében a Hollóhát zászlaja alatt. Ezt követően Faragó Róbert tanár úr vette le a lábáról a közönséget osztályával, a 9.G-vel mint Mardekár csapata. Majd végül, de nem utolsó sorban Rumpler Nikoletta tanárnő érkezett osztályával a Hugarbug színeiben, és elrepítették minket egy roxforti növénytanórára. A közönség minden osztályt hatalmas tapssal fogadott.

Ezek után elkezdődött a várva várt verseny, amelyben a feladatokat az iskola osztályai állították össze. A megmérettetések izgalmasak és pörgősek voltak. A kilencedikeseknek bájitalt kellett keverniük, majd egy kiskanál segítségével eljuttatni a színes folyadékot a pohárba. A feladatok között szerepelt az is, hogy Dobbyt, a házimanót ki kellett szabadítani egy ügyességi feladat keretein belül, ahol azoknak voltak a főszerepben. A résztvevőknek tánc tudásukat is meg kellett mutatniuk, mert ilyen megmérettetés is várt rájuk.

Az egyik legviccesebb feladat a foci volt – kicsit újragondolva: a diákokat bekötött szemmel megpörgették, és így kellett gólt rúgniuk. Az osztályfőnököket sem hagyták tétlenkedni: egy hatalmas dobozból kellett Harry Potter tematikájú tárgyakat előkeresniük a lehető legrövidebb idő alatt, ami által osztályaikat értékes pontokhoz segítették. A megmérettetések után eredményhirdetés következett, a szoros versenyben végül a 9.G osztály nyert.

A nap zárásaként Makai Zsolt tanár úr énekelt a gólyákkal gitárkísérettel, majd Süle Róbert, iskolánk jelenlegi választott uralkodója felavatta a diákokat egy közös esküvét. Összességében remek délutánt és avatási hetet zárhatott iskolánk diáksága! Ezt követően már a gólyáink is felszabadultabban vágtak neki a következő heteknek. Végzőként eredményekben gazdag és sikeres évet kívánok minden új és régi diáknak!

KAMPÁNYIDŐSZAK A HUNYADIBAN

Minden évben megválasztják a Hunyadi uralkodóját. Nagy izgalommal várják a diákok ezt az időszakot, mert az uralkodójelöltek színes programokkal teszik izgalmassá a hétköznapokat, hogy minél több támogatót nyerjenek kampányuk során.

Forrás: [instagram.com/somaesa12a](https://www.instagram.com/somaesa12a)

SOMA ÉS A 12.A

A 12.A-ból idén Fojtyik Soma indult királyjelöltként. A hétfői napot nagyon frappánsan oldották meg: „Gyertek be ruhában!” – így szólt a mottójuk. A kampányhéten kedden ők tartották a mezés napot, és focicsapatok mezébe öltözve várták a diákokat. Aznap körbementek az iskolában, és kő-papír-olló játékokkal játszottak a többi diákkal és a tanárokkal. Szerdán fehér ruhába öltözve lehetett támogatni az osztályt, illetve aznap került megrendezésre a kampánydélután is. Az 5-ös teremben volt grillezés és gofrisütés, illetve egyéb nasikkal kínálták meg vendégeiket. Az étel mellett szórakoztatták is a résztvevőket pókerrel, Fífával, „beer- ponggal” és limbóval. Persze a szépítkezés sem maradhatott el: csillámtettkővel díszítették azt, aki betévedt a kijelölt termükbe. Csütörtökön reggel süttikkel fogadták az iskolába érkezőket, illetve megtartották a „legjobb barátoddal való összeöltözés” napját. A kampányidőszak alatt több híres embert is megkértek, hogy támogassák az osztályt, köztük a volt uralkodónkat is, Kovács Bencét. Ezek mellett még TikTok-videókkal és kampányfilmmel is népszerűsítették magukat. Legelterjedtebb videójuk az osztályfőnökükkel készült, Dr. Udvardyné Zsádon Zsófia tanárnővel, amelyben a tanárnő dedikálja a „rajongók” (osztály tanulói) papírjait. A kampányfilmjükben Somától elvesznek a rablók egy pendrive-ot, amelyen nagyon fontos információk vannak. A film alatt ezt próbálják visszaszerezni Somáék.

JOCI ÉS A 12.B

A 12.B-ből Sötét József Kevin indult királyjelöltként. Már a kampányhét hétfő reggelén süttikkel várták az iskolába érkezőket, illetve a pizsamanapot is erre a napra szervezték meg. Keddre a „Gyertek iskolába kékben!” napot hirdették meg. Szerdán egy napra felmentést kaptunk a szakadt nadrágokra és haspólókra vonatkozó iskolai szabály alól. Ez a két ruhadarab volt az aznapi tematika, amelyekbe öltözve a kampánydélutánjukon is vártak bennünket. A 9-es teremben grillezéssel készültek az éhes diákoknak, illetve aki szomjas volt, az felfrísiíthette magát a koktélbárjukban. Falatozás közben elfoglalhattuk magunkat pókerrel, Fífával és Guszti, a kiskedvenc simogatásával. A teremben lévők igénybe vehették az arcfestést és a csillámtetoválást is. Volt kreatív sarok, ahol az alkotni vágyók gyurmázhattak. Csütörtökön a „Hozz be egy random tárgyat!” napot valósították meg. Pénteken, a kampányhét lezárásaként a táskamentes napra esett a választásuk. A kampányidőszak alatt számtalan híres embert is megkértek, hogy támogassák az osztályt. Székesfehérvár polgármesterét, Cser-Palkovics Andrást is elérték ezzel a kéréssel. Mindemellett még TikTok- videókkal és kampányfilmmel szálltak be a versengésbe. Legfelkapottabb videójuk az volt, amelyben tanáraikat kérdezték meg arról, hogy az osztályból kivel nem engednék randizni saját gyermekeiket. A kampányfilmjükben egy 12 évvel későbbi osztálytalálkozót mutatnak be, amelyben visszaemlékeznek a régi szép időkre.

Forrás: [instagram.com/lexiesa12g](https://www.instagram.com/lexiesa12g)

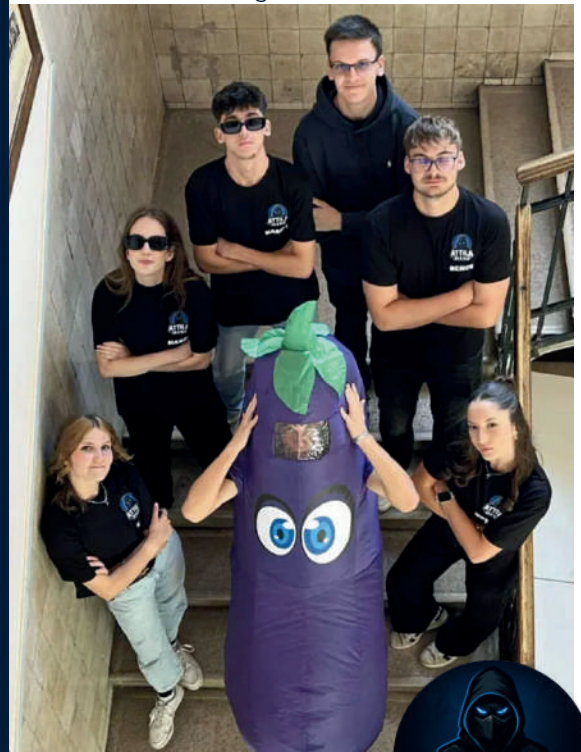
LEXI ÉS A 12.G

A 12.G-ből Vida Alexandra indult a királynői posztért. A kampányhét hétfőjén az elegáns napot rendezték meg. Kedd reggel süttikkel fogadták az iskolába vicces zokniban érkező embereket. Szerdán volt a slick back frizura nap. A kampánydélutánon a 11-es teremben fogadták az éhes vendégeket gofrival, valamint édes és sós rágcáslnivalókkal. Szórakozásképpen lehetett náluk Just Dance-t táncolni, dartsozni és imitált „sör-pongozni”. Volt hajfonás, hennafestés, illetve csillámtetkó is, a hozzájuk betérőket ezzel lepte meg az osztály. Csütörtökre „Gyere melegítőben!” napot hirdettek, szem előtt tartva, hogy a kényelem az első! A kampányidőszak alatt több híres embert is megkértek, hogy támogassák az osztályt, köztük egy színészt is, Varga Ádámot. Több TikTok-videót és kampányfilmet is készítettek. Legpopulárisabb videójukat Makai Zsolt László tanár úrral forgatták, amelyben eljátszották, hogy az osztály elfelejtette elhozni a történelmet, és ezen a tanár úr éktelen haragra gerjedt. A kampányfilmjük Lexi kihallgatásával kezdődik, amelyben kiderül, hogy egy buli miatt Fruzsi még a saját ikertestvére (Alexa) elrablásától sem riad vissza.

ATTILA ÉS A 12.D

A 12.D-ből Stéger Attila Levente indult királyjelöltként. A kampányhét hétfőjére meghirdették a fekete ruházat napot, amit napszemüveggel kiegészítve tettek teljessé. Kedden kincskeresést rendeztek, szerdán pedig sütiosztással fogadták reggel az érkezőket. Ugyanezen a napon a kampánydélutánjukon lehetett Fifát játszani, csocsózni, illetve dartsozni is. Mindenféle nasival várták a résztvevőket, illetve egy fotófallal is dekorálták a 8-as termet, amely előtt lehetőség volt sztárfotók készítésére. Csütörtökre lufilyukasztást szerveztek. A szünetekben pedig felfújható Kuromi és padlizsánjelmezben járták az iskola folyosóit. A kampányidőszak alatt több híres embert is megkértek, hogy támogassák az osztályt. Köztük egy együttest is: az Irigy Hónaljmirigyet. Ezek mellett még TikTok-videókkal és kampányfilmmel kampányoltak. Legnépszerűbb videójuk Gyenei Magdolna tanárnővel készült, amelyben a tanárnő mindenről elfeledkezve mesél az unokáiról az osztálynak. A kampányfilmjükben azt tervezik a tolvajok, hogy a polgármestertől ellopják az érettségi bizalmas anyagát. Ezt azonban Attila és csapata nem fogja olyan könnyen engedni!

Forrás: [instagram.com/attilaesa12d](https://www.instagram.com/attilaesa12d)

Csütörtökön, az uralkodójelöltek vetélkedőjén mind a négy osztály remekül szerepelt. Aktívan vettek részt a feladatokban, és jó hangulatot tudtak teremteni a versengés közepette.

Írta: Szabó Dóra 11.D

Interjú tanárokkal a kampányhétről

Írta és készítette: Szabó Dóra 11.D

Az idei kampány kapcsán néhány tanárunkkal interjút készítettem. Ezúton is szeretném megköszönni nekik, hogy szeretettel fogadtak, időt szántak a kérdéseimre, és együttműködtek velem.

Sikerült megnyernem **Török Ágnes** tanárnőt egy interjúra. A 10., 11., 12. és 13. osztályban tanít. A 12. évfolyamban üzleti adminisztráció gyakorlatot és munkaerő-gazdálkodást oktat. Úgy gondolja, hogy a mai trendi videók, amelyekben ő maga is szerepelt, pozitív hatást tudnak gyakorolni az iskolai életre. Új szint tudnak behozni az oktatásba, illetve segítenek abban, hogy a tanárok egy egészséges határon belül jobban tudjanak kapcsolódni a diákjaikhoz. Mindig is szívesen vett és vesz részt a rövid videóknak, hogyha ezzel tudott segíteni az osztályoknak. Nagyon közel áll a szívéhez a kampányidőszak, és kiemelten fontosnak tartja a diák közösségi életet és annak felpozícióját. Meglátása szerint a 12.-esek mozzanatai fölöttébb jó példák arra, hogy egy közösség hogyan tud összefogni egy közös cél érdekében, illetve a tanárnőnek szuper azt látni, hogy az osztálytársak egy csapatná válnak, valamint kreatívan, lelkesen és egymást támogatva dolgoznak. Volt egy észrevétele azzal kapcsolatban, hogy ilyenkor a diákok még betegség ellenére is előszeretettel bejárnának az iskolába, akkora motivációt tud adni ez a kampányidőszak a tanulóknak. Az említett trendi, azaz TikTok-videókban a tanárnőnek kifejezetten testhez állónak tűntek a táncos szerepek, ezért megkérdeztem tőle, hogy van-e táncos múltja. Erre nevetve válaszolt: „Igen, fiatakoromban táncoltam egész sokáig, sok éven keresztül, számos táncstílust, úgyhogy nekem könnyebb volt ezzel azonosulnom.” Az interjú készítése közben láttam, hogy a tanárnő beöltözött a kampányhét egyik tematikus napjára, ahol az osztályok kijelöltek egy témát egy napra (kék felső / vicces zokni), ebben a közösségi programba is lelkesen vett részt: „Tényleg csak az örömet tudom kifejezni a kampányhéttel kapcsolatban, nagyon jó időszaknak tartom és tanárként nagyon szívesen szemlélem, hogy a tanulók hogyan élik ki kreativitásukat! Így a kampány során megmutatkozik, hogy a diákjaim milyen sokszínűek és tehetségesek is! Szerintem mindenképpen legyen jövőre és azután is!” Lezárásként egy üzenetet küld az érettségizőknek: „Mindenféleképpen legyen egy belső motivációjuk, és sok sikert kívánok nekik!”

Forrás:
Instagram.com/
lexesal29

Török Ágnes

Lehetőségem adódott, hogy **Galántai Tamás** tanár úrral is készítsék egy interjút. Közgazdasági tárgyakat, menedzsmentet és projektmenedzsment-gyakorlatot tanít. Oktat 10., 11., 12. és 13. osztályban. Véleménye szerint mindenképpen színesítik az oktatást a TikTok-videók. Eleinte meglepődött, amikor először bevonták őt is az újfajta, közösségi médiában megjelenő videókba. Úgy gondolja, hogy ezek jól alkalmazhatóak a kampányban, és felkeltik a tanulók érdeklődését. Ugyanakkor hátrányuknak érzi, hogy azt a koncentrációs készséget, amit elvárnának a tanárok a diákoktól egy 45 perces órában, enyhén rombolja. Megemlíttette, hogy ő mindig is igyekezett jó kapcsolatot kiépíteni a diákokkal, de ezek a videók rásegítenek a tanár-diák kötelékre. A tanár úr igyekszik segíteni abban, hogy elterelje a 12.-esek figyelmét az érettségi stresszről. Fontosnak tartja, hogy tanulás mellett legyen egy kis közösségi élet. A diákélet pezsgőbb lett, és ezek a kampányok az utóbbi években még jobban színesítették. Azt vette észre, hogy amikor a diákok kezdeményeznek, és ők szerveznek különböző programokat, akkor az biztosan jótékony hatással van az egész iskola életre.

Galántai Tamás

„Mindig voltak jó ötletek és jól felépített videók. Az öntevékenység felszínre jut, és azt kell megvalósítani, ami a közönségnek tetszik”. A tanár úrnak a mostani kampányból biztosan lesznek emlékeztető mozzanatai. Amikor először jöttek a 12.-esek, hogy szerepeljen, akkor egy picit meglepődött, hogy rá is kíváncsiak. Nem igazán számított rá, de azóta több felkérést kapott, és nagyon örül ezeknek. Az egyik videóban a tanár úr szereplése az volt, hogy gyorsan írt a táblára, ezért megkérdeztem tőle, hogy a jövőbeli diákok felkészüljenek-e arra, hogy nála gyorsan kell írni. Megnyugtató: „Megszólítható vagyok, mindig igyekszem alkalmazkodni, tehát ha van olyan visszajelzés, hogy gyors, vagy térjük vissza dolgokra, akkor nagyon szívesen újra elmondom.” Végül üzen az érettségizőknek: „Nem baj, hogy egy kicsit izgulnak, mi is feszengtünk a megmérettetés előtt. Ez emeli az adrenalinszintet, tehát szükséges, de nem kell túlzulni. Legyenek nyugodtak, higgadtak, és készüljenek fel, akkor nem lehet baj! Fontosnak tartom, hogy az ötöst célozzák meg, ne a kettest! Megeshet, hogy nem mindig sikerül, ez benne van a pakliban, hogy a pillanatnyi helyzet olyan.”

Forrás:
instagram.com/jociesat2b

Makai Zolt László

Makai Zolt László tanár urat is el tudtam csípni egy interjúra. A tanár úr 9., 10., 11. és 12. évfolyamokon történelmet tanít. Úgy véli, hogy amikor egy közös, vicces videó elkészül, akkor az erősíteni tudja a diákéletet az iskolában és a tanárokkal való kapcsolatot is. Véleménye szerint a 12.-esek nyilván azokat a tanárokat keresik meg ilyen kérésekkel, akikkel már van egy jófajta tanár-diák kötődés. Egyértelműen pozitívnak találja a kampányhetet, ilyenkor meglátása szerint a gyerekek aktivizálódnak, jobban figyelik az iskolában történő programokat. Megtapasztalta azt, hogy ezek a lazulás közösségi programok feltétlenül segítenek az iskolával járó általános stressz oldásában a diákoknak. Amire az idén megkérték a 12.-esek, az mind újdonság volt számára, és ötletesnek gondolta az aktivitásokat.

Ugyanakkor ő is megjegyezte azt, hogy a koncentrációra nincsenek jó hatással a TikTok- videók. Bevallása szerint ő csak mókázott a felvételek alatt, de igazából a diákok jöttek már a teljes, végleges elképzelésükkel a videókkal kapcsolatban. Ilyenkor felszínre jutnak a kreatív, önálló gondolatok. Az egyik videóban a diákok azt játszották el, hogy törtiórára elfelejtettek atlaszt hozni. Erre a tanár úr reakciója az volt, hogy a nála lévő atlaszt a földhöz vágta, majd a fejét verte a táblába. Megkérdeztem őt, hogy amikor a való életben is ez történik, akkor ugyanez zajlik-e le a fejében, csak visszafogja magát... „Ilyenkor mérges vagyok a diákra, mert önmagának tesz rosszat, mivel nem tud velünk haladni az órán. Ugye mindig mondom nektek, hogy az atlasz a barátunk, nagy segítség lehet ez a diákoknak, hogyha tudják, hogyan kell használni. Ezért földhöz a való életben nem vágnam, csak a videó poénosabb kedvéért tettem azt.” Úgy gondolja, hogy a 12.-esek ilyenkor jobban, személyesebben megszólíthatnák az alsóbb évfolyamokat. Tisztában van az időkorlátokkal, nem elegendő ehhez a szünetek, de a TikTok-videókkal nem mindenkit lehet megmozdítani. Zárásként így motiválja az érettségizőket a tanár úr: „Ne stresszeljenek, legyen ott mindig a fejükben, hogy mi az idei év legfontosabb feladata, ugyanakkor maradjanak vidámak és jókedvűek!”

Végül **Szimán Bálint** tanár úrral is tudtam egy interjút készíteni. Testnevelést tart a 9., 10., 12. és 13. évfolyamban. Meglátása szerint a kampányhét felpezsdíti az átlagos hétköznapiakat. Ilyenkor készülnek a diákok kreatív dolgokkal és a tanár úrnak jó látni, hogy a 12.-es osztályok a versengés mellett egymást is segítik. Meg tudják szólítani a fiatalabb osztályokat, illetve jobban megismerik egymást a tanulók. Nagyon jól össze tudnak dolgozni az osztálytársak. Szerinte a 12.-esek ilyenkor még szabadabbnak, lazábbnak érzik magukat a kampányidőszakban, nem jelenik meg egyelőre az érettségi miatti stressz. Tavaly a tanár úr nem látta még át teljesen ezt a kampányidőszakot, ezért ez neki egy friss dolog. A közös videókra biztosan vissza fog emlékezni, a készülődés és összefogás meg fog maradni az emlékeiben. A videókkal kapcsolatban a diákoknak volt már egy kész gondolatuk, és azt egyeztetették le a tanár úrral, hogy miként, hogyan lehet azt majd megvalósítani. Volt egy kosaras videó, ennek kulisszatitkairól kérdeztem a tanár urat, minden simán ment-e rögtön.

„Mint egy filmforgatás alatt is, nem sikerült elsőre a felvétel. Vagy a videó indult későn, vagy a kamerás nem úgy mozgott, ahogy kellett volna, vagy pont én voltam az, aki nem talált be a palánkba”. Jó érzéssel tölti el, hogy egy osztályt tud támogatni a videókkal, és vicces nézni a kapott kommenteket. Ugyanakkor úgy véli, hogy jó lenne kötelező feladatokat behozni a kampányidőszakba. Például a kampányfilm mellé beilleszteni egy másik feladatot, amit a 12.-eseknek teljesíteniük kell – egy produkció vagy előadás, amelyet szavazás mellett lehet pontozni, értékelni is. „Szurkolok a csapatoknak, jól felkészültek, és izgalmassá tették ezt a hetet! Örülök, hogy látom a többi kollégát is, hogy ők is részt vesznek olyan szituációkban, ami normál oktatás keretén belül nem lenne. Nemcsak a diákéletet pezsdíti fel a kampányolás, hanem a tanári kart is!” Az érettségizőknek pedig azt üzeni a tanár úr: „Éljétek túl!”

Forrás:
instagram.com/jociesat12b

Szimán Bálint

Készítette és írta: Szabó Dóra 11.D

INTERJÚ

JOCIVAL

AZ IDEI ISKOLAI KIRÁLYVÁLASZTÁS NYERTESÉVEL

Sötét József Kevin az ötödik tanévét kezdi a Hunyadiában a 12.B-ben, immár az iskola uralkodójaként.

Hogyan történt az uralkodójelölt kiválasztása az osztályban? Lányos osztályból mégis hogyan te indultál?

Nyitott ember vagyok, könnyen barátkozom, így sok embert ismerek az iskolában. Nálunk szavazással döntöttük el, hogy ki legyen az osztályból induló uralkodójelölt, és a többség úgy döntött, hogy én legyek. Valójában én már régóta akartam királyválasztott lenni, eltökélt voltam ezzel kapcsolatban.

Volt-e kedvenc mozzanatod a kampányidőszakban?

Hú, ez egy fogós kérdés! Minden! Pozitív élményekkel töltött el akár a tanárokkal való együttműködés, akár az osztályközösség összekovácsolódása. Nagyon élveztem körbemenni a szünetekben, és meginterjúvolni az embereket.

Milyen volt a tanárokkal együtt kampányolni?

Támogatók voltak. Szívesen vettek részt a videókban, jófejek voltak és segítőkészek. Jó volt velük együtt dolgozni! Az összes tanárral közvetlenebbé vált a kapcsolatunk, és családiasabb lett a hangulat. Van olyan tanár is, aki miattam töltötte le a TikTOKot, szóval a kampányhét meg tudja így újítani, fiatalítani az oktatást.

Az osztályfőnökökkel, Bozai Ildikóval való együttműködés hogy ment?

Őszintén? Kikészítettük. Sok mindent az utolsó pillanatra hagytunk, és ezzel stresszeltük. De igazából a tanárnő is élvezte a kampányhetet, és a pozitív hatásait is érezte a stresszfaktor mellett. Az osztály nevében köszönjük, hogy mellettünk volt, és támogatott minket végig!

A diákokkal való közreműködés milyen volt?

Többségük nyitott volt a szereplésre, a kampányhét alatt élettel telik meg az iskola, és ez felpozíciót a közösséget. De azokat is megértem, akik nem akartak benne lenni a videókban, mert mikor én is alsóbb évfolyamba jártam, akkor én se szerettem volna szerepelni a kampányvideókban.

A kulisszák mögé betekintést kaphatunk a TikTok-videókkal kapcsolatban?

Parádésak voltak. Rengeteg olyan ötletünk és tervünk volt, amelyek végül sajnos nem valósultak meg. A legtöbb videós ötlet Csányi Kittitől jött, ő volt a marketingmenedzserünk. Ő találta ki a videókat, inspirációkat.

■ A képek elkészítése hogyan történt?

A kartonkeret elkészítése szintén Csányi Kitti ötlete volt, a szemüvegek mellé akartunk sapkát is, de sajnos azt nem sikerült megvalósítani.

■ A logó, plakát és a mottó hogyan született?

Siófokon a sétányon ebédeltünk, és ott találtunk egy karikatúrákat rajzoló embert még a nyáron, a kampány elején pedig Laczkó Luca ötlete volt, hogy használjuk fel ezt profilképnek. A „Mindenképpen B” mottó az egy régi meme-ről jött. A meme az volt, hogy egy férfit megállítottak az utcán, és megkérdezték tőle: „A opció: életed végéig együtt maradsz a feleségeddel” – és a férfi, meg se várva a második opciót, rögtön rávágta, hogy: „Mindenképpen B!” Nálunk ez szállóigévé vált, mindenre azt válaszoltuk, hogy: „Mindenképpen B!”

■ A kampánydélutánról egy kis beszámolót kaphatunk?

A kampánydélután közös ötlet volt. Mindenki ötletelt. A grill, a Fifa és a póker az én ötletem volt. Guszti, a hörcsög simogatása Kitti ötlete volt. Ezeket összeraktuk, és a kampánydélután előtti napon elmentünk bevásárolni. Ott hagytuk az osztálypénzt. De szerintem nagyon jól sikerült a délután, nem fértünk el a teremben! Amivel megfogtunk mindenkit, az szerintem a grillezés volt.

■ A kampányvetélkedőről megosztanád a tapasztalataidat?

Az izgalmas volt, új! Ott maradt az osztály és az osztályon kívüli támogatóink. Érdekes volt, és jobban összekovácsolta a kapcsolatokat. A székfoglalót kifejezetten vártam, nagyon meg akartam nyerni, és hát csalódás volt, hogy nem sikerült. Az iskolában dolgozók kezdőszettjén megizzadtunk, a tanárok éneklésének kitalálásán jól nevettünk, még sosem hallottam őket énekelni!

■ A kampányfilmet hogyan forgattátok le?

Varga Dóra volt a kamerás és a vágó, a scriptet az osztállyal közösen írtuk. Sokáig nem volt ötlet, valami újat akartunk. Annyi mindent kitaláltunk, és ez hosszú ideig tartott. Végül jött az osztálytalálkozó ötlete. Mindenkinek elkezdett járni az agya, összeraktuk, kiegészítettük egymás gondolatait, papírra vetettük, és megvalósítottuk. Én élveztem a forgatást, szerencsére hamar készen lettünk a felvételekkel!

■ Milyen érzés volt megnyerni az uralkodóválasztást?

Jó volt! Nagyon örültem neki, és meg is ünnepeltük később! De igazából nem arról szól, hogy ki kerül a trónra, hanem az oda vezető útról. Maga a kampány, a programok, a kapcsolatok voltak az érdekesek számomra. Az ötpontos tervről pedig megkezdődtek a tárgyalások, és már halad az ügy. Az osztályomban és az iskola folyosóin hallottak alapján fogalmaztam meg ezt az öt pontot.

■ Végül így búcsúzott az idei királyunk:

Köszönöm az osztálytársaimnak, a tanárainknak és a diáktársaimnak, hogy aktívan részt vettek a kampányban, és hogy támogattak!

■ A jövő nemzedéknek pedig ezt tanácsolja:

Barátkozzatok, építsetek ki jó kapcsolatokat, legyetek nyitottak, aktívak, kedvesek egymással, illetve támogassátok az iskola közösségét!

INTERJÚ

MOLNÁR LILIVEL

ISKOLÁNK DIÁKÖNKORMÁNYZATÁNAK ELNÖKE JELENLEG MOLNÁR LILI.

Lili 4 éve iskolánk tanulója, a 11.B osztályba jár. Feltettünk neki néhány kérdést az elnökséggel kapcsolatban, hogy jobban megismerjétek őt és terveit.

Készítette és írta: Gauruder Réka 11.B

Mi motivált téged, hogy indulj a DÖK elnöki posztjáért?

Elsősorban az motivált, hogy szerettem volna jobban felpozícionálni a diákéletet, több programot szervezni, és úgy gondoltam, a kreativitásom segítségével ezeket meg is tudnám valósítani. Az előző iskolámban már tevékenykedtem alelnökként, és már ott nagyon szimpatizáltam az elnöki szereppel, ám ez végül csak most vált valóra.

Mennyivel nehezebb így beosztani az idődet?

Mostanában a szabadidőmben gyakran foglalkozom ötleteléssel, de ez számomra nem okoz nehézséget, hiszen ezt szívesen csinálom, így erre nem munkaként tekintek. Szerencsére a tanulmányaimra ugyanúgy tudok elegendő időt szánni, ahogy eddig is.

Ütköztél nehézségekbe?

Eddig még nem ütköztem semmilyen nagyobb nehézségbe, de úgy gondolom, a későbbiekben biztos lesz nehezebb időszak, viszont az alelnökömmel és a DÖK tagjaival közösen kiküszöbölünk mindent!

Mesélnél pár ötletet, amelyeket a közeljövőben szeretnél megvalósítani?

Halloweeni bulit szeretnénk szervezni. A diákballt és a gálát igyekszünk népszerűsíteni, modernizálni, például dj-vel és fotófallal. Sportnapot is tervezünk és több karácsonyi programot is. Készülünk például sütívásárral is, hogy az ebből bejött összegből az iskolai jóllétet támogathassuk.

A környezeted, hogy reagált az elnökségedhez? (szülők, barátok, diáktársak)

Először meglepődtek, de nagyon örültek a híreknek. Támogatnak, és amiben tudnak, segítenek, amiért nagyon hálás vagyok nekik!

Van segítséged?

Az alelnök és a DÖK-tagok intenzíven kiveszik a részüket a munkából, és rengeteg támogatást nyújtanak nekem. De emellett a barátaim is sokszor segítenek az ötletelésben.

Mit vársz ettől az évtől?

Ahogy már említettem, szívesebben diákéletet és több programlehetőséget szeretnénk, hogy az iskolai élet kicsit jobban fellendüljön. Olyan programokat tervezünk, amelyek minden diáktársunk számára ideálisak és szórakoztatóak lesznek.

Őszi programok

a diákönkormányzat szervezésében

GYERE TE IS!

November 3. - Jelmezes felvonulás, szünetekben csillámtetkő, jósnő, sütívásár

November 4. - Tökfaragó verseny eredményhirdetése, filmdélután

November 10. - A teremdíszítés zsűrizése

További információkért kövess be minket!

@szfvhunyadi_dok

NYÍLT NAP A NEMZETI SZÍNHÁZBAN

Szeptember 20-án a budapesti Nemzeti Színház nyílt napot tartott, amelyen Szabolcsné Tóth Annamária tanárnővel, Németh Kira és Schröder Patrik drámakörös diákokkal vettünk részt.

A program első része a kulisszajárás volt. Ennek során betekintést nyerhettünk a színészek összeolvasási és próbatermébe. A tárlatvezetőnk elmesélte, hogy mit szoktak a színészek ezen a helyen csinálni, majd mi sem maradtunk ki: felkértek önként jelentkezőket, hogy imitáljuk egy darab „átváltozás” részét.

Erre mindhárman jelentkezünk is: Patrik, Kira és én díszletesek lettünk. A folyamat során időre is megcsináltunk a tárgyak átpakolását, miközben a többiek a tárlatvezetésben részt vevő Tóth Augusztia színésznőt öltöztették, a díszítők pedig tárgyakat pakoltak. 13 másodperc alatt sikerült teljesíteni a feladatot, amiért dicséretet is kaptunk!

A következő feladat Kálnoky László műfordítás-paródiájából egy részlet előadása volt. A szöveg Shakespeare egyik drámáját idézi meg. Az átírt párbeszéd a következőképpen hangzott:

DOWNTAR

Felség, a franc föld kúnyső parlatán
elült a hadvasak zadorlata.
Bék ül hevély-csornáló Mars helyén.
(...)

HENRIK

S Richárd, a nyekre? Hát ő? Mondsza
csak!

DOWNTAR

Cáp cselkesiddel sunnyog és butog
a Vérgonyasztón.

Az önkéntes jelentkező én voltam. Nagy megtiszteltetés volt, hogy egy közel negyvenéves színházi életet és tapasztalatot maga mögött tudó színésznővel állok szemben, és játszunk szerepet. A taps és a dicséret, amit kaptam a jelenet után a két színésznőtől is, igazán maradandó élmény lesz!

Ez volt számomra az a pillanat, amikor teljesen megéreztem, milyen is az, mikor a számomra kettő kedves dolog összefonódik: az irodalom és a színház. Vecsei H. Miklós szavait idézve: „Amikor írok, nem érzem azt, hogy nem játszom, és mikor játszom, nem érzem úgy, hogy éppen ne írnék.”

A kulisszajárásunk következő állomása az igazgatói iroda volt, ahol találkozhattunk és beszélgethettünk Vidnyánszky Attila igazgató úrral. Ezután következett Tóth Augusztina színésznő öltözője, ahol megtekinthettük egy előadásának jelmezt. Utolsó állomásunk a Nagyszínpad volt. Belépve a terembe, elfogott az érzés, hogy itt minden fal és minden szék valamilyen történetet őriz. Számtalan ember ült már le ide, hogy része legyen annak a varázslatnak, amely a függöny felgördülésével születik meg, és amely a távozás pillanatáig, sőt azon túl is elkíséri őt. Van, aki megértést talál, van, akit mélyen megráz vagy felemel egy- egy jelenet, de senki sem marad ugyanaz, mint akiként érkezett. Erre a színpadra lépve olyan érzések áradtak bennem szét, amelyeket nehéz szavakba önteni!

Írta: Gergely Zs. Mia 12.B

HUNYADI DRÁMAKÖR – DRÁMATÁBOR

2025. szeptember 3-5. között került megrendezésre iskolánk első drámatáborára Tengőd községben. A helyszín megválasztásánál fontos szempont volt Tóth Annamária tanárnőnek, hogy a szállás rendelkezzen egy közösségi helyiséggel, ahol a drámafoglalkozásokat tarthatjuk, egy jól felszerelt konyhával és a csapatépítés részeként bográcsozási lehetőség is legyen. Az odajutás tömegközlekedéssel valósult meg Udvardyné Zsádon Zsófia tanárnő kíséretében.

A tábor helyszíne minden várakozásunkat felülmúlta: a közösségi helyiség egy hatalmas tükörterem volt, két végében pingpongasztallal, étkezővel és pihenősarokkal, a bográcsozás pedig egy nagy kerthelyiségben valósult meg. A tökéletesen felszerelt konyha is csalogató volt mindenki számára. Sok süteményt, melegszendvicset, zabkását, kakaót és kávé-t készítettünk együtt a drámafoglalkozások között. Nagy élményben és kikapcsolódásban volt részünk, mivel jakuzzi, szauna és medence is várt minket a szabadprogramok idejében, igazi wellness központként!

Drámatábor 2025

A drámatábor elsődleges célja a csapatépítésen túl olyan drámafoglalkozások megtartása volt, amelyekhez idő, hely és energia kell. Egy előre meghatározott rendet készített nekünk Ancsa tanárnő, ennek mentén haladtunk a drámafoglalkozásokkal. Ezeken a foglalkozásokon hol egyénileg, hol csapatként vagy kis csoportokként kellett dolgoznunk, reagálnunk a másokra megadott stílusban, hangulatban, sok karakterépítéssel. Sok nevetéssel, legtöbbször lelkesen merültünk bele a foglalkozásokba. Veszekedtünk számokkal, ültünk és jártunk többféle lelkiállapotban, megszólítottuk egymást flegmán, idegesen, bizonytalanul, kedvesen, akár tikkelve is. Szorultunk be liftbe, és csukott szemmel jöttünk-mentünk a térben, egymásra reagálva. Körtáncoltunk is egyet remek táncosaink irányításával! Az egyik legjobb és legkommunikatívabb feladatunk az volt, hogy egyénileg és közösen is kerestük a választ a kérdésre, hogy mi a boldogság – előkészítvén az Atlantisz Program által kijelölt következő darabot, Vörösmarty Mihály Csongor és Tündéjét. Csoportonként egy-egy kis jelenet is színpadra került. A legizgalmasabb s egyben legkimerítőbb feladat az a dialógus volt, ahol párokba rendeződve, majd többször párt váltogatva ugyanazt a szituációt játszottuk el számtalan formában, stílusban és érzelmi töltettel.

uctor,
ecu, nec
gna vel
gna vel ante
Vivamus a
liquam erat
ultrices
ridiculus
condimentum odio. Sed ac
ligula. Aliquam at eros. Etiam
at ligula et tellus ullamcorper
ultrices. In fermentum, lorem
non cursus porttitor, diam
urna accumsan la

Rendkívüli élményeknek örvelezhetünk, köszönhetően Ancsa néninek, aki végig mellettünk volt a tavalyi próbáinknál és küszködéseinknél az Atlantisz és egyéb fellépéseink során! És külön köszönjük Zsófia tanárnőnek, hogy elkísért minket, sőt néha a foglalkozásokon is részt vett velünk!

KÖNYVAJÁNLÓK

Holly Black: The Cruel Prince

Írta: Lentsés Fanni 12.B

Elsősorban a fantasyt kedvelő olvasóknak szeretnék kedvezni egy sorozattal – feltéve, hogy még nem olvasták, hiszen ez egy elég felkapott könyv, de úgy hiszem, még mindig nem kap elég figyelmet.

A könyvben létezik a mi világunk is, de a főszerepben lévő fantasy-univerzum rejtett világaként mutatkozik meg, amelyről az emberek mit sem tudnak. A történetet átítatja a mérhetetlen harag, a megfelelési kényszer és a küzdeni akarás, helyenként egy kis romantikával fűszerezve, de ezt nem túlozza el az író.

A sorozat három részből áll, de megjelent két kiegészítő kötet is. Ezek nem kapcsolódnak szorosan a könyvekhez, tehát ha nem olvasod el őket, akkor is érthető a cselekmény. Ennek ellenére az én polcomon egy kiegészítő rész kivételével mindegyik fellelhető. Az utolsó rész igazán szép: egy képregényfüzetnek tekinthető, melyben az egész történet mesészerűen van leírva és megrajzolva.

Röviden a történetről annyit tudnék elmondani, hogy egy korunkbeli lányról szól, Jude-ról, akinek olyan problémái vannak, mint egy átlagos tinédzsernek – néhány kivételt leszámítva, mert ő tündérek közé kerül testvéreivel. Olyan tündérek közé, akik nem tudnak hazudni, gyönyörűek, és nem öregszenek meg soha. Jude a nehézségek ellenére mindig kiáll magáért és azokért, akiket szeret. Nagyon forrófejű, mindig helyesen próbál cselekedni, és a jó oldalra állni. De ezt nagyon nehéz megvalósítani egy olyan világban, ahol mindenki be akarja csapni – még a saját családja is –, sokan a halálát akarják, hiszen ő nem közéjük való, és akinek van egy kis józan esze nem hisz neki, mivel ő tud hazudni.

A sorozatnak van további két spin-off kötete, azokra is érdemes rákukkantani!

Jó olvasást nektek!

Ocean Vuong: Röpke pillanatt csak földi ragyogásunk

Ocean Vuong egy vietnámi származású amerikai költő és író. Saigonban született, majd alig totyogó kisgyermekként a családjával egy évet töltöttek egy Fülöp-szigeteki menekülttáborban. Végül az Egyesült Államokba emigráltak, és Connecticutban telepedtek le, amikor az író két éves volt.

2016-ban megjelent Night Sky with Exit Wounds című első verseskötetével szerzett nemzetközi népszerűséget. Azóta számos, igazán neves elismeréssel büszkélkedhet. Többek között elnyerte a T. S. Eliot-díjat – a „költészeti Oscar”, a Forward-díj pályakezdő szerzőknek járó legrangosabb érdemét, illetve a Felix Dennis Prize-t. Továbbá a New York Times is az év legjobb könyvei közé válogatta műveit, valamint 2025 májusában az Oprah's Book Club listájára került The Emperor of Gladness című könyve.

A Röpke pillanatt csak földi ragyogásunk című műve egy elképesztően őszinte hangvétellű vallomás, az élet nehézségeiről, a megkülönböztetettségről, a lélek sebezhetőségéről, a szeretetről és a családról. A történet önéletrajzi ihletettségű, komoly témákat dolgoz fel, mint például háború okozta pszichés anomáliákat, bántalmazást, függőséget és halált. Brutális őszinteséggel mutatja be életének súlyos akadályait, illetve mélypontjait: azt a rögzös utat, amelyen egy nehéz sorsú vietnámi kisgyermek nap mint nap a megélhetéséért és az életben maradásáért küzdött, mire elérte szíve vágyát, és megnyugvást talált az írott szavak örvényében.

Mit is jelent élni, létezni, főleg egy olyan világban, ahol az ember természetesnek veszi a pusztítást, ahol a fenyegetettség és kirekesztettség érzése mardos, ahol a szeretet durva, fájdalmas, de mégis gyógyító hatású? Mit jelent maga a család, az összetartás? Mi a szabadság? Mi az, ami a legsötétebb percekben is motivál? Mi az ember, ha nem a vágyak és a kínok szülötte? Efféle megkerülhetetlen kérdésekre próbál választ találni Vuong, és rávilágít olyan megrázó tényekre, amelyekről önszántunkból sokszor nem is veszünk tudomást.

A könyv egyik fő témája a szerelem és a vonzalom. A lélek óhaja, amely részben szeretne szabadon szárnyalni, de ugyanakkor egy másik lélek közelségét kívánja. Ki szabhatna határt a vágyak viharának? A törvények, a vallás, a megvető pillantások? Ebben a világban sajnos nagymértékben beleszólnak ezek a tényezők, pedig csak és kizárólag a szívünknek van joga eldönteni, hogy kit és hogyan szeret. A vonzódást nem irányíthatjuk, mivel, ha ellentmondunk neki, azzal csak magunknak ártunk. A szerelem – akármilyen bonyolult és megpróbáltatásokkal teli legyen is – az egyik legszebb ajándéka az életnek. Ahogy a mondás is tartja: akkor éltél igazán, ha szerettél, és téged viszontszerettek.

Véleményem szerint egy mű szépirodalmi értékét nemcsak a nyelvezete határozza meg, hanem sokkal inkább a történet, amelyet elmesél, valamint a tanulság és az érzelmi bölcsélet, amelyet magában hordoz. Az az őszinteség, amely áthatja ezt a könyvet igazán példaértékű. A gondolatok tisztasága, a cselekmény, az életesemények következetessége megérintő példázatként szolgálnak. Éppen ezért úgy gondolom, hogy a könyv egyértelműen a modern klasszikusok listáját ékesíti.

Nézőpontom szerint a Röpke pillanatt csak földi ragyogásunk egy olyan alkotás, amelyet minden embernek el kellene olvasnia egyszer, hogy tiszta képet kapjon a világ borzadalmairól, emellett új perspektívából tapasztalja meg a család, az összetartás, a szerelem, illetve az egyén vágyainak jelentőségét.

Benedek Ágota: Akkor inkább már most megdöglök

SZUBJEKTÍV ISMERETTERJESZTŐ

Írta: Saskói Janka 13.B

Benedek Ágota az ELTE magyar nyelv és irodalom szakos hallgatója volt, majd a Színház- és Filmművészeti Egyetemen forgatókönyvírást tanult. Az Akkor inkább már most megdöglök – Szubjektív ismeretterjesztő könyve a harmadik eddig megjelent műve. Emellett a 2022-ben megjelent Űrpiknik című magyar filmnek a forgatókönyvírója, továbbá részt vett a Rossz versek című film készítésében is.

Benedek Ágota könyvei azért szórakoztatóak, mert sokak számára átérezhetőek. Az emberek mindennapi gondjairól, maceráiról lehet olvasni műveiben, amelyekhez hétköznapi és szlenggel teli szókincset használ.

Az Akkor inkább már most megdöglök számos tipikus emberi problémát és dilemmát bemutat, hiszen magának a könyvnek a témája az emberi test vizsgálata – nem orvosi szemmel – és arról való tanakodás, hogy mégis milyen benne lenni. Nem ez a könyv a megoldás a fizikai gyengeségeink meggyógyítására, viszont az író nő sajátos, szellemes módon írja le az élet során felmerülő furcsaságokról alkotott megállapításait. Művében választ kapunk például arra, hogy mi köze van a menstruációnak a teremtetéstörténethez, és Cupido miért nepo baby.

A következő részlet ízelítő a szerző munkájából:

„Egy kelet-európai, posztszocialista országban nevelkedett nőnek nehezebb megállapítania, hogy valóban baj van a hormonjaival, vagy csak a viharos, generációkon átívelő, évszázados lelki terhek húzzák le a hangulatát.”

Fontosnak vélem, hogy az emberek a magyar irodalom ezen oldalával is megismerkedjenek, és ne csak a sokszor ellenszenves kötelező olvasmányokon keresztül tekintsenek rá.

A POKET Kárpát-medencei Kvízkötetének bemutatója

A POKET Vecsei H. Miklós ötlete alapján létrehívott zsebkönyvprojekt. Olyan zsebkönyv- automatákat helyeztek el Magyarország forgalmas helyein, amelyekből okostelefon-méretű zsebkönyvek vásárolhatóak 2500 forintos áron, klasszikus és kortárs címekkel. Céljuk az olvasás népszerűsítésén túl az, hogy a zsebekből kilógó színes könyvek tulajdonosai – akár csak egy összenézés erejéig – társak lehessenek egy színesebb, egymásra figyelőbb városi közösség kialakításában.

A legfrissebb darabot – a Kárpát-medencei Kvízkötetet – szeptember 7-én mutatták be Budapesten a Petőfi Irodalmi Múzeum kertjében. A beszélgetés résztvevői Juhász Anna (kérdező, Juhász Ferenc költő lánya), Vecsei H. Miklós (Junior Prima-díjas színész), és Gundel Takács Gábor (Táncsics Mihály-díjas magyar újságíró, műsorvezető) voltak.

A könyv nem egyszerű kvízcsokor: képek és történetek is helyet kaptak benne, ráadásul közös gondolkodásra hívja az olvasót. A beszélgetés résztvevői hangsúlyozták a kíváncsiság, az igazi kérdések és válaszok keresésének fontosságát – kiemelve, hogy a valódi kíváncsiság nem a kész válaszokban rejlik, hanem abban, ha kérdéseink továbbgondolkodásra ösztönöznek.

A közönség sem maradt kívülről: a beszélgetés végén a résztvevők is belekóstolhattak a Kárpát-medencei Kvízkötet kérdéseibe, a legjobb megfejtők POKET-könyvekkel térhettek haza. A játék során olyan kérdések kerültek elő, mint például: kit keresett fel Petőfi, amikor Debrecenből Budapestre gyalogolt, zsebében a verseivel; vagy melyik rajzfilmet ihlette Jókainak A cigánybáró című írása. Az irodalom és gasztronómia határterületei sem maradtak érintetlenül: az Eszterházy- tortától a palóclevesig kalandozhattak az érdeklődők. A kötet így nem csupán játékos kérdések és válaszok gyűjteménye, hanem közös felfedezőút is a Kárpát-medence irodalmi, történelmi és kulturális emlékei között. Ahogy Juhász Anna, a könyv főszerkesztője fogalmaz: „Ez mind a közös történetünk a Kárpát-medencéből. Felfedezni való!”

Saját szemszögemből, jelenlévőként csak annyit tudok mondani, hogy maradandó élmény volt. Érdekes volt, ahogyan a beszélgetők nyilatkoztak az életükben történt eseményekről, illetve arról, hogy visszatekintve esetleg mi alakulhatott volna másképp velük, ha egy adott történés nem készíteti őket arra, hogy azt csinálják, amit most. Nagyon tanulságos előadás volt, az biztos!

Mindenkinek szeretettel ajánlom a POKET könyveket!

HÁROM FILM, AMELYET BIZTOSAN LATNOD KELL, MIELŐTT MEGHALSZ

ŐSZ

Az őszt olyan gyorsan elszáll, mint a sárgásbarna falevelek az őszi szélben. Az iskolába való visszazökkenés közepette, és a télre való felkészülés alatt sokan el is siklanak e magával ragadó évszak felett.

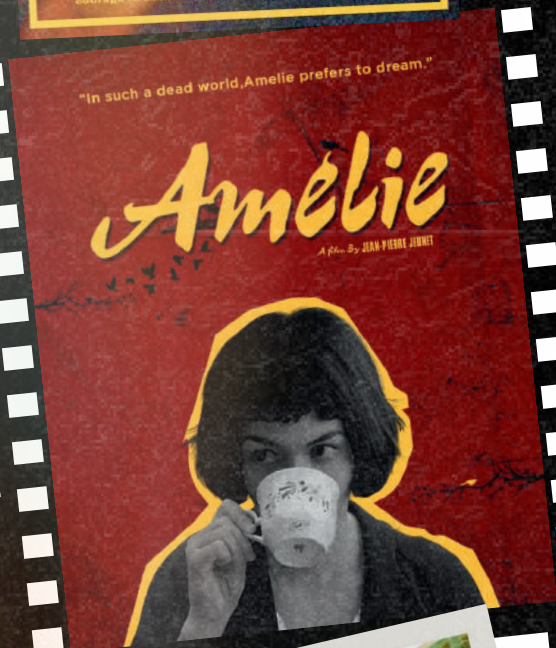
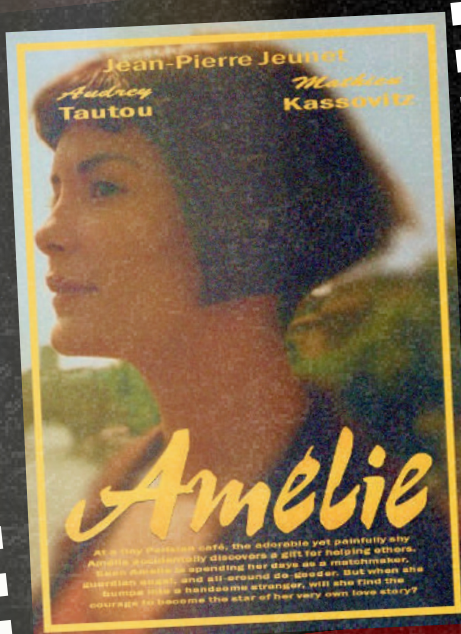
Az őszi hangulat olyan meghatározhatatlan, de mégis fellelhető sok versben, könyvben és filmekben is. A három ajánlott film mindegyike őszi hangulatot idéz, de mindegyik más módon közelíti meg azt.

Az első film, amit ajánlanék, az
AMÉLIE CSODÁLATOS ÉLETE.

Egy fiatal nőről szól, aki nem olyan, mint mindenki más, fogalmazhatunk úgy is, hogy álmovilágban él. Amélie mindig életvidám, mindenben meglátja a jót, és persze félénk, egy szóval talán úgy lehetne jellemezni, hogy gyermeki.

A film elején egy gyerek kincsesdobozát találja meg a lakásában egy rejtkehelyen, és a nő ígéretet tesz magának: ha sikerül megtalálnia a már férfitá cseperedett fiút, és visszaadnia neki, akkor annak fogja szentelni az életét, hogy másokon segítsen. Amélie sok kedves embernek segít visszakapni az életbe vetett hitüket, de sok rossz embernek is megmutatja, hogy a rossz mindig megkapja méltó büntetését. A mit sem sejtő, többnyire ártatlan emberek őrangyalnak titulálják őt, hisz oly hihetetlen és csodálatos dolgok történnek velük Amélie közelében.

Ez a film segít értékelni és meglátni az élet apró örömeit, és azt, hogy nem csak a rossz dolgok számítanak az életben. Örüljünk tiszta szívvel az apró, kedves dolgoknak, és várjuk reményteljesen azokat a jó dolgokat, amelyek a jövőben jönnek el!

A következő film címe **HOLT KÖLTŐK TÁRSASÁGA**. Az egyik főszereplőt Robin Williams játssza, egy fiatal tanár szerepében. Az 1950-es, 60-as években játszódik a történet. A film bentlakásos kollégiumban tanuló fiúkról szól. A szüleik már eldöntötték a jövőjüket, nekik már nincs beleszólásuk. A szüleik azt is megszabják, milyen szakköre járhatnak. A tanáraik szigorúan fogják őket, próbálnak minél több tudást a fejükbe erőltetni. A történet azzal indul, hogy a főszereplő fiúk új irodalomtanárt kapnak, aki új megvilágításba helyezi az eddigi életüket, bátorságot ad nekik, és kiszakadást a börtönnök érzett életükből. A férfi megtanítja nekik, hogy a lexikális tudás nem minden, sokszor érezni kell, szívvel – a versek, kötetek, novellák, regények ezt mind megmutatják. A tanáruk úgy tanította a diákjait, hogy szeressék azt, amit tanulnak, és ne kötelességnek érezzék. A diákok megtanulják, hogy éljenek a mának, hisz egy nap úgyis meghalnak, de addig legalább tegyék azt, amit szeretnek, és menjenek arra, amerre a szívük viszi őket!

A végére pedig egy ijesztőbb filmet tartogattam, hisz október van, halloween ünnepe. A **RAGYOGÁST** Stephen King csodálatos elméje hívta életre könyv formájában, amelyet később megfilmesítettek Jack Nicholson főszereplésével. Érdekes tény, hogy a forgatás alatt egy fontos jelenet felvétele előtt és alatt is annyira átszellemült a színész, hogy a frászt hozta a rendezőre és a kollégáira is.

A történet egy háromfős családról szól, ahol az apának új munkát ajánlanak – egy szállóra kéne felügyelnie a tél közeledtével –, de azt senki nem tudja, hogy ez a hotel gonosz, és a gyengeségeidet felhasználva fordít ki saját magadból. A gyengéket és a könnyen befolyásolhatóakat könnyedén elkapja, és eszközként használja fel őket. A családnak nagy árat kell fizetnie azért, hogy kijuthassanak onnan.

A végére is értünk a kis listánknak, kívánok nektek őszi hangulatot, és néha napján gubózzatok be ti is, süssetek vagy faragjatok tököket, vagy akár tervezzétek a jelmezetek halloweenre, és persze filmezzetek sokat!

HALLOWEEN,

mindenszentek, halottak napja

A legtöbb embernek az őszi beköszöntével elsősorban a halloween jut eszébe, főleg a fiatalabb generációnak. De a naptárban rögtön utána következik két fontos ünnep: mindenszentek és a halottak napja. Fontos szempont, hogy a lényegük gyakorlatilag egyezik, csak mivel más-más kultúrából származnak, így eltérő módon közelítik meg a halált.

A halloween (október 31.) napjainkban egy alapvetően vidám ünnep. Gyerekek és felnőttek öltöznek be különböző ijesztő lényeknek, a fiatalabbak édességet gyűjtenek, az idősebb korosztály pedig tematikus partikat rendez aznap este. Eredete több mint kétezer évvel ezelőttre nyúlik vissza, a kelta Samhain ünnepből származik, Írország, Skócia és Wales területéről. Eredetileg a nyár végét és a tél kezdetét jelentette. Úgy hitték, ekkor a halottak lelke visszatér, és kapcsolatba tudnak lépni az elhunytakkal. Ilyenkor tüzet gyújtottak, hogy elűzzék a gonosz szellemeket, és még áldozatokat is mutattak be az isteneiknek. Maszkot és állatbőrt öltöttek magukra, hogy ne ismerjék fel őket a szellemek.

Az ősi időkkel ellentétben a középkorban megjelent a „soul cakes” hagyomány, ahol a szegények házról házra jártak, és imákat mondtak az elhunytakért, amiért kis lepényeket kaptak. Innen ered a „trick or treat” („Csokit vagy csalunk!”) hagyománya napjainkban. Az idő előrehaladtával az írek elvitték magukkal ezeket a szokásokat az Amerikai Egyesült Államokba. Ott vált elterjedté a faragott töklámpás és a főként gyerekeknek szóló csokigyűjtés. Napjainkban felváltotta a vallásos hagyományt a szórakozás, ijesztgetés.

Halloween másnapja november 1-je, mindenszentek napja, amelynek eredete egészen a 4. századig vezethető vissza. Ekkor szokás volt a mártíroknak emléket állítani, tehát ez a vértanúk ünnepe volt. III. Gergely pápa a 8. században jelölte ki ezt a napot a katolikus egyház szentjeinek tiszteletére. Fontos megjegyezni tehát, hogy ez a nap eredetileg nem minden halottról szólt, azonban a népi hagyomány az évek alatt összekapcsolta ezt az ünnepet az elhunytakra való megemlékezéssel. Így ilyenkor az emberek temetőket látogatnak, virágot visznek szeretteik sírjára, és gyertyát gyújtanak, ami az üdvözültek világosságát jelképezi.

November 2-a a halottak napja. Eredete a bencés szerzetesekhez köthető: 998-ban Szent Odilo elrendelte, hogy ezen a napon az összes meghalt hívőről emlékezzenek meg. Lényege, hogy a tisztítótűzben szenvedő lelkekért való imádkozással segítsenek, hogy eljussanak a mennyországba. Érdekes, hogy nem piros betűs ünnepnap, de a katolikus egyházban kötelező emléknap. Annyiban különbözik tehát a mindenszentektől, hogy nem a szentekről szól, hanem a hétköznapi életet élő emberekről. A temetőket ilyenkor gyönyörűen megvilágítják a gyertyafények, csend és béke honol, a családok összegyűlnek, és elhunyt szeretteikre emlékeznek.

Érdekes, hogy nem piros betűs ünnepnap, de a katolikus egyházban kötelező emléknap. Annyiban különbözik tehát a mindenszentektől, hogy nem a szentekről szól, hanem a hétköznapi életet élő emberekről. A temetőket ilyenkor gyönyörűen megvilágítják a gyertyafények, csend és béke honol, a családok összegyűlnek, és elhunyt szeretteikre emlékeznek.

Szerintem nagyon érdekes, hogy az előbb említett cselekvések jellemzőek a Día de los Muertosra, azaz a mexikói halottak napjára. A zajkeltés tilalma kivétel, mert köztudott, hogy az azték eredetű ünnepben jelentős szerepe van a zenének, táncnak és jókedűnek. Ez egy teljesen más nézőpont, mert ebben a kultúrában a halálra nem félelemmel tekintettek, hanem az élet természetes részeként. Szép hagyomány ebben a kultúrában, hogy a családok otthonaikban oltárt emelnek szeretteiknek, kedvenc ételükkel, italukkal, tárgyaikkal és fotóikkal díszítve őket.

Ez az áttekintés rámutat arra, hogy ez az időszak mennyire sokoldalú, de egy bizonyos pont mégis közös: az ünnep lényege az, hogy évente legalább egy napot szánjunk elhunyt szeretteinknek, és a hozzánk legközelebb álló formában emlékezzünk rájuk, ünnepeljük őket!

Írta: Dobák Evelin 12.B
Illusztrációt készítette: Kiss Csenge 12.B

Köszöntünk az őszi receptek világában!

Nemcsak a természetbe, hanem a konyhánkba is beköszöntött az ősz. Ebben a különleges rovatban a szezon legfinomabb alapanyagaiból: sütőtökből, körtéből, gesztenyéből készítünk melengető fogásokat, melyek egyszerre idézik meg a gyermekkor emlékeit és az évszak varázsát.

Legyen szó egy krémes levesről vagy illatos süteményről, ezek a receptek tökéletes társai lesznek egy bekuckózós délutánnak vagy egy meghitt családi vacsorának.

Tartsatok velünk, és fedezzük fel együtt az őszi ízeit!

CHILIS SÜTŐTÖK KRÉMLEVES

1. A tököt kisebb szeletekre vágjuk, kevés vízzel meglocsoljuk, és 35 percig 200 C fokon sütjük.

2. Amíg sül a tök, addig a vajon megdinszteljük a vöröshagymát, rászeleteljük a fokhagymát is.

3. Ha már puha a sütőtök, kikaparjuk a belsejét, hozzáadjuk a dinsztelt hagymákat, beletesszük a krémsajtot, és fűszerezzük. Botmixerrel simára keverjük, majd felengedjük annyi tejjel, amilyen sűrűségű krémlevest szeretnénk.

4. Tálalásnál a tetejét megszórhatjuk pirított magvakkal, egy kis chilivel vagy akár reszelt sajttal.

SÜTŐTÖKÖS BROWNIE

Hozzávalók:

200 g finomliszt

0,6 dl étolaj

100 g cukor

250 g sütőtök püré

2 csipet só

4 db tojás

120 g vaj

1 ek sütőpor

220 g étcsokoládé

50 g holland kakaópor

Ízlés szerint
fahéj és
gyömbér

1. A sütőtökpürét a gyömbérrel, a fahéjjal és az olajjal alaposan összedolgozzuk.
2. A csokoládét és a vajat megolvasztjuk.
3. A lisztet, a sütőport és a sót összesítjük egy tálban.
4. Majd egy külön edényben a tojásokat a cukorral habosra keverjük egy habverővel.

5. Ha ezzel megvagyunk, akkor a tojást összedolgozzuk a lisztes keverékkel.

6. A keverék 1/3-át a fűszeres tökpürével dolgozzuk össze.

7. A tojásos-lisztes keverék maradékához először a kakaóport, majd a vajas csokoládémasszát adjuk hozzá.

8. Egy sütőpapírral kibélelt tepsibe először a csokoládés tésztát öntjük ki, majd annak a tetejére kerül a pürés tészta. Ezt egy kanál/villa segítségével kicsit megkeverjük, hogy márványos legyen a teteje.

9. 180 C fokos, előmelegített sütőben kb. 25-30 percig sütjük. Akkor van kész, amikor a tűpróbánál a tészta egy kicsit rátapad a villára, hiszen a lényeg az, hogy belül krémes maradjon. Ha kihűlt, szeletelhető is.

GESZTENYÉS-KÖRTÉS SÜTI

Hozzávalók:

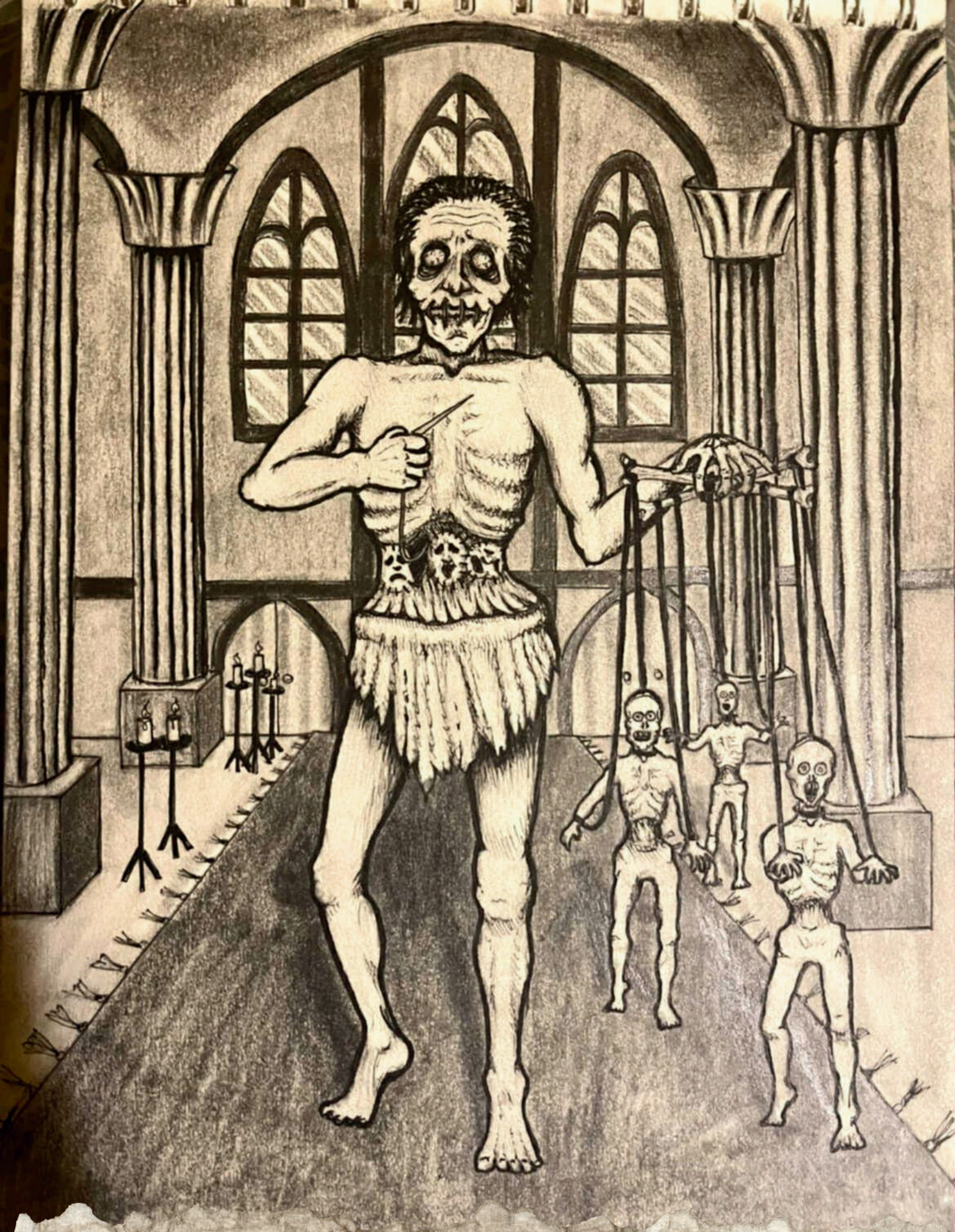
Töltelék:

Csokoládémáz:

1. A tésztához a lisztet, cukrot, sôt, szódabikarbónát, margarint és a tojást összemorzsoljuk, hozzáadjuk a tejfölt és összegyúrjuk, amíg lágy tésztát kapunk.
2. A piteformában egyenletesen eloszlatjuk. Elömelegített, légkeveréses sütőben alsó-felső funkción 180°C-on 10 percig elősütjük.
3. Közben összeállítjuk a tölteléket: a gesztenyemasszát a tejszínnel és a vaníliás cukorral összekeverjük, ízesítjük a rumaromával és hozzáadjuk az apró darabokra vágott körtét.
4. Ráöntjük az elősütött pitére, egyenletesen eloszlatva.
5. Ismét sütőbe rakjuk, 180°C-on 25 percre. Ha elkészült, kivesszük, és hagyjuk langyosra hűlni.
6. A csokoládét vízgőz fölött megolvasztjuk, hozzáadjuk a vajt és a cukrot, végül a tejet, hogy egy könnyen keverhető, lágy és fényes csokoládémázatot kapjunk.
7. Ráöntjük a pite tetejére, és hagyjuk, hogy magától szétterüljön a máz. Ha nagyon lassan mozog a csokoládé a pite tetején, akkor körkörösén lassan megforgatjuk, ezzel szép, egyenletes csokoládéfelületet kapunk.
8. Hűtőszekrényben pihentetjük néhány órát, hagyjuk, hogy összeérjenek az ízek, és a süti állaga is elérje szeletelhető állapotot.

KÉSZÍTETTE: KIRÁLY ALEXANDRA 13.B

ÍRTA ÉS AZ ILLUSZTRÁCIÓT KÉSZÍTETTE:
KIRÁLY ALEXANDRA 13.B

WENDIGO

A wendigo az észak-amerikai őslakos népek folklórjának egyik legismertebb alakja. A hiedelem szerint a wendigo egy természetfeletti lény, a falánkság, a kapzsiság és a kannibalizmus megtestesítője. Az erdők mélyén kóborló, emberre vadászó szörnyként írják le, amely sosem ismer jóllakottságot és örökké éheznek. A wendigo leírása változatos, de általában magas, csontsovány, szürke bőrű, egyes hagyományokban agancsos, állatszerű alakot ölt, máskor emberi formáját torzítja el az éhség.

Eredete összekapcsolható az indiánok túlélési körülményeivel is. A kemény telek idején nem volt elég élelem, és a kannibalizmus veszélye reális fenyegetést jelentett. A mítosz egyszerre szolgált ijesztő példázatként és erkölcsi tanításként: aki megeszi más emberek húsát, az maga is wendigóvá változik. A lény így nemcsak szörnyként jelenik meg, hanem jelképezi az olyan ember kitaszítottágát és szimbolikus átváltozását, aki megszegi a közösségi normákat és kannibalizmusra vetemedik.

A mítosz a modern kultúrában is tovább él. Rengeteg irodalmi műben, horrorfilmben és sorozatban is találkozhatunk vele. A pszichológusok is használták a fogalmát: a „wendigo- pszichózis” kifejezést olyan állapotra alkalmazták, amikor valaki kényszeresen vágyik emberhús fogyasztására.

Összességében tehát ez nemcsak egy mítosz egy ijesztő szörnyről, hanem tanító jelleggel is bír: figyelmeztetés az önzés, a mohóság és az emberi természet legsötétebb oldalaira.

A MESTERSÉGES INTELLIGENCIA ÉS AZ INTERNET ÁRNYOLDALAI

Manapság szinte mindenki hallott a mesterséges intelligenciáról, és sokan hozzá is fordulnak, ha gyors választ vagy ötletet keresnek. Az MI rengeteg lehetőséget ad: segíthet a házi feladatban, megoldani egy nehéz matekfeladatot, vagy új ötleteket adhat kreatív munkákhoz. Gyors, kényelmes és sokszor pontosabb, mint az internetes keresés. Ugyanakkor nem árt óvatosnak lenni. Az MI könnyen csapdába ejthet, ha valaki másolásra használja, ahelyett, hogy saját maga gondolkodna. Nem mindig ad helyes választ, és lassan csökkentheti az önálló problémamegoldó képességünket.

Az iskolában ez különösen érzékeny téma: sok helyen tilos az órán a telefon, máshol viszont egyre több feladatnál kötelező a digitális eszközök bevonása. Az MI egyszerre lehetőség és csábítás, egyszerre segítő eszköz és veszélyforrás, ezért nagyon fontos, hogy a tudás megszerzésében és a fejlődésben egyensúlyt találjunk!

A probléma igazából akkor jelentkezik, amikor valaki nem segítségként, hanem helyettesítésként használja az MI-t. Egyre többen azonban nemcsak ismeretekért, hanem érzelmi támogatásért is az MI-hez fordulnak. Vannak, akik egyfajta „virtuális társat” látnak benne, akinek bármit elmondhatnak, és aki mindig megértőnek tűnik. Ez elsőre ártalmatlannak látszik, de hosszú távon elszigetelhet a valódi emberi kapcsolatainktól. Ha valaki jobban bízik egy mesterséges intelligenciában, mint a barátaiban vagy családjában, az könnyen oda vezethet, hogy egyre nehezebben alakít ki valódi kötődéseket. Ez a veszély különösen a fiatalokat érinti, akik még tanulják, hogyan lehet egészséges barátságokat és párkapcsolatokat építeni.

Emellett az online térben más árnyoldalak is megjelennek. Gyakori a bullying és a verbális bántalmazás. Sok diák áldozata lesz ilyen jelenségeknek, azonban a segítségkéréstől félnek. Sokan a saját elvárásaikat igazítják egy olyan interneten látott, tökéletesnek tűnő életmódhoz, amely valójában követhetetlen, és csak a látszat kedvéért létezik. Az Instagram és a TikTok által sugárzott képek könnyen torzítják a valóságot: azt hihetjük, hogy a boldogság, a szépség vagy a siker mindig hibátlan és elérhetetlen.

Nyilvánvalóan hasznos az internet és a mesterséges intelligencia is, de fontos, hogy tudatosan, bizonyos határok között használjuk. Nemcsak a tudás, hanem az emberi kapcsolataink védelme miatt is szükségünk van arra, hogy a valódi világban találjunk megértésre és barátságra, ne pedig pusztán digitális felületeken.

A collage of various art supplies including paint tubes, brushes, a palette, a notebook, and a pencil, arranged around the central text "DIÁKOK ALKOTÁSAI". The supplies are rendered in a hand-drawn, sketchy style. The palette is a light brown shape with several colored blobs of paint (yellow, green, blue, white, black, and red). The paint tubes are in various colors (brown, orange, red) and some are shown with paint being squeezed out. The brushes have different bristle shapes and colors (brown, green, black). The notebook is a simple white rectangle with a red cover. The pencil is a light blue color with a yellow eraser. The text "DIÁKOK ALKOTÁSAI" is written in a bold, black, hand-drawn font in the center of the image.

Padlás

A por úgy ült meg a gerendákon, mintha mindig is ott lett volna – nem mozdult, csak világosabb lett, amikor a padlásajtót kitárta, és a délutáni fény átvilágított rajta. Attila megállt a létrán félúton, tenyerét a küszöbre tette, mintha engedélyt kérne a háztól, hogy beléphessen. Tizenhat éve nem járt már fent. Még az anyja halála után egy héttel jött vissza, hogy elvigye, amit még el lehet. De amit ott talált, azt nem lehetett becsomagolni: egy kockás füzet, egy gyűrött papírsárkány és egy szag, amit csak a gyerekkor ismer – dohos, édes és valamiért szomorú.

A padló enyhén recsegett alatta, ahogy belépett. Ujjait végighúzta egy régi fiókos szekrény tetején. Az ujjbegye alatt mintha feléledt volna valami, ami nem por volt, hanem emlék. Ezen a szekrényen tartották régen az üveggolyóit, mindet egy befőttesüvegbe zárva. Valamelyik nyáron a fél utcát elverte velük, aztán szeptemberben elvesztette őket egy délután alatt. Sírt érte, de nem otthon, csak a parkban. Mert otthon azt tanulta: a fiúk nem sírnak. Csak most, negyvenévesen gondolta először, hogy az a mondat nem volt igaz.

A sarokban megtalálta a kockás füzetet. Elsárgult lapok, görcsös betűk. „Ma apu megint nem jött haza este. Anya azt mondta, dolgozik sokat. De hallottam, ahogy sírt, amikor azt hitte, alszom.” Attila leült a poros ládára. Nem emlékezett erre a bejegyzésre. De a hangulatra igen. Az a fajta feszültség volt, amit a gyerekek éreznek, de nem tudnak nevén nevezni. Csak felnőttként jön rá az ember, mit is érzett pontosan: félelmet.

Az egyik doboz mélyén ott volt a papírsárkány. Még most is meglátszott rajta a gyerek kézvonala, ahogy a zsírkrétával napot rajzolt a vászonra. A nap vigyorgott. Akkor még hitt benne, hogy minden nyár örökké tart. Aztán azon a napon, amikor apja végleg elment, futni próbált vele, de nem emelkedett fel. A szél se fújt. Csak az a furcsa, nyomott csend volt, amit az elhagyás hagy maga után.

Attila ekkor vette észre a fényt. Az ablak résein sütött be, pont úgy, mint azon a napon. A porban táncoló fénycsíkok lassan mozdultak, mintha idő sem létezne. Talán tényleg nem. Talán egy részünk mindig ott marad, ahol először éreztünk valamit nagyon erősen – örömet vagy fájdalmat. És talán a padlások azért vannak, hogy megőrizték ezeket a változatlan helyeket.

Lassan visszazárta a füzetet, a papírsárkányt nem tette vissza a dobozba. Lehozta magával.

Nem szólt senkinek, amikor este hazaért. Csak kiment a kertbe, és a szélbe tartotta a sárkányt. Nem repült, de most nem is kellett. Elég volt, hogy ott volt. Hogy újra a kezében tarthatta.

Talán neked is van egy padlásod – nem feltétlenül a házban, hanem valahol mélyen benned, ahol régi hangok, illatok, gyermeki érzések porosodnak. Talán ott van egy rajz, egy elfelejtett mondat, egy játék, amit valaki egyszer a kezébe adott, aztán soha többé nem szólt hozzád. Ezek az apróságok néha többet mondanak, mint amit valaha szavakkal ki tudnánk fejezni.

Talán neked is van egy padlásod – igazi vagy emlékekből rakott –, ahol régi tárgyak őrzik azt, amit már nem mond ki senki. Néha érdemes visszamászni oda. Nem azért, hogy ott maradj, hanem hogy tudd, honnan indultál.

Felnőttként hajlamosak vagyunk elfelejteni azt a világot, ahol még hittük, hogy minden kérdésre választ kaphatunk, ha elég gyorsan futunk, vagy elég sokáig nézzük a felhőket. De a gyerekkor nem tűnik el – csak halkabb lesz. És néha egyetlen poros doboz, egy ismerős fény vagy egy mozdulat elég ahhoz, hogy újra megszólaljon.

Ha egyszer lesz bátorságod leporolni a saját emlékeidet, ne azért tedd, hogy visszamenj! Hanem hogy megértsd azt, aki ma vagy. Mert minden felnőttben ott él az a gyerek, aki egykor nagyon várt valamire. És talán még mindig vár.

Írta: Gergely Zs. Mia 12.B

PAPAGÁJ

Egyszer volt hol nem volt, volt egyszer egy kis papagáj. A papagáj úgy élte fiatalkorát, hogy minden vágya az volt, hogy egyszer repülhessen. Mikor arra gondolt, hogy egyszer meg kell próbálnia, az izgalom és a félelem egyvelege töltötte meg elméjét. De egyszer, mikor már sokadjára szánta rá magát, hogy megpróbálja, egy fatörzs vékony ágáról végre elrugaszkodott, és várta, hogy a szél szárnyai alá kapjon, és érezze a levegő suhogását a csőrén. De a szél nem jött, mert egy vadász a zuhanás előtti pillanatban elkapta a kis testét, és mielőtt felfoghatta volna, mi történik, be is tette egy kalitkába a társai mellé, akik korábban ugyanerre a sorsra jutottak.

I-2 hónap múlva

A kis papagáj végül egy szép aranykalitkát kapott. A gazdája kedves ember volt, sokat simogatta kis madárkáját, mikor ideje engedte. Sajnos a madárka még mindig nem próbálhatta ki a repülést, mert az aranykalitka rabja volt. A simogatások kedvesek voltak, áradt belőlük a szeretet, amit a madárka is érzett. De idővel rájött, hogy a simogatásoktól a szárnya zsíros lesz, amitől egyre nehezebbé válik majd a repülés. A papagáj mindennap kereste a kiutat a kalitkából. Ki kellett jutnia, mielőtt a szárnyai túl zsírosak lesznek ahhoz, hogy repülni tudjon!

Pár nappal később meg is találta a szabadulás lehetőségét. A gazdája minden hónapban szellőztetett, s ilyenkor az etetés ideje éppen arra az időpontra esett, amikor a szoba ablakai nyitva voltak. Így egy nap esélye adódott arra, hogy elmenekülhessen. Mikor gazdája arra készült, hogy vizet és ételt tegyen tálkáiba, a madárka már azon gondolkodott, mit fog tenni, ha szabad lesz. De mikor végiggondolta, hogy mi lesz, ha kirepül, arra jutott, hogy nem tudja hova menjen, mit tegyen. Sőt, már azt sem tudja, hogy kéne ételt szereznie magának, hisz neki mindennap tálkában szolgálták fel az ilyesmit. A tétlenség érzése fogta el. Ha kirepül, meghalhat, hiszen már nincsenek ösztönei, de ha nem repül, akkor sosem teljesíti be álmát. Ezek a gondolatok cikáztak a fejében, míg végül gazdája rázárta a kalitka ajtaját.

A madárka nem tudta mi lenne a helyes döntés, és ez a tétlenség megbetegítette. Végül tehetetlenségében kitépte saját tollait, és egy reggelen a gazdája már csak a madárka élettelen testét találta a kalitkában.

Írta: Lentsés Fanni I2.B

Illusztrációt készítette: Barancsuk Letiszia Christine I2.B

A nő hangja

*Volt idő, mikor suttogni se mertem,
Kötéltáncot jártam a csendes terven.
Szótlan mosoly mögött türtem a sort,
Míg a világ rám újabb súlyt rakott.*

*Ölemben élet, vállamon teher,
S mégis csak kértek: Légy szelíd, ne verj!
Törékeny voltam? Csak kívül talán —
Belül egy tűz ég, sosem hal meg már.*

*Tanultam titkon: tudást, szívet, dalt,
S közben a lelkem új formát csiszolt.
Nem kértem sokat — csak jogot, nevet,
hogy bennem is lássák az embert melletted.*

*Ma is, ha nézel, nézd meg, ki vagyok!
Nem csak a szépség, mit szem befogott.
Szerelem szárnyán, ha láng lobban át,
Nem csak a testem, de szívem is lát.*

*Rezdül egy érzés, s már örülten élek,
Félek, de bízom, s remélem, hogy érek.
Kérdezlek halkán: „Tudod, mit jelent,
Ha egy nő végre szabadon szeret?”*

*Létezem teljesen, nem darabokban,
Nem „anya” vagyok csak, nem „nő” a sorban.
Egész vagyok én — mély, árnyalt, egész,
Hol fájdalom volt, most erő, mi kész.*

*Kaptam ezer elvárást már ajándékul:
Mosolyogj szépen! Légy halk, mint a szellő!
De ma már tudom: a hangom a kardom,
S ha kell, egy testvérért mindig kiáltok.*

*Szólok most érted, ki nem szólhat még,
Kinek az álma csak félhangig ér.
Nézd meg magad: mennyi fényt hord a tested,
Amit letagadtak, ma mondd ki: Ez vagy!*

*Emeld fel hangod, ne félj, ha remeg,
A csendből így lesznek szárnyaló egek!
Mert nőnek lenni nem szégyen, lét,
És már nem kérünk — ma már kérünk helyett
kérünk és élünk, s a sors bennünk él.*

The limitless gallery of my *fantasy*

„The limitless gallery of my fantasy, the collection of all my dreams. They are a mirror of my purest desires, they are the sources of my power, my will. But at the end, the deepest fear of my soul lies in them.

‘What if they will always be just a dream?’

Then I sacrifice my greatest treasures and I will live kindly in the mists of them, hoping that someday they will become my reality.”

„There is a never-ending storm inside me
An endless rage of my mind
Something is telling me I am not where I belong,
But is it really something
Or is it someone?
I am lost in silenced madness,
I am the lost heir.
The one that can't be changed, tamed.
The odd one to the eye,
The cold one to the heart.
But if you ask me, I find joy in their pathetic judgement.
These words, are meaningless for me.
Because unlike them I am myself, and no other.
This is me in my purest.
I am everything they believe, but much more than they know.
In my sight, I am perfect, I am the golden heir.
And there is no need to prove this for them,
For these invertebrate creatures.
Take my word, cause they speak the truth, but if you won't then see this
Much Ado About
Nothing,
For the time you will realise it is not a play and the fools in it are genuine.”

„What is fear?
Why does it always appear?
Day, night, storm, calm
And suddenly there it comes.
As oceans roar it's filled with emotions
When it hits, everything is in slow motion.
Though it weakens my daring soul
It wakes my mind like a warning song.
Empowers me like a war echo.
It tells me to raise my ego,
To raise above my sorrow.
To find my sense deep within
So I can keep on creating my destiny.”

„Valahányszor elkezdek merengeni gondolataim viharában, megfeledkezve az időről, egyszerre csak azon kapom magam, hogy egyetlen kérdést pörgetek szüntelen, amely sosem hagy nyugodni, ám valamilyen furcsa módon a lehető legmélyebb nyugalomban ér el. Vajon hány ember lehet a Földön, aki egyszerre a legvidámabb pillanatok közepette is magányosnak érzi magát? Vajon hányan szenvedhetnek eme különös kórban személyemen kívül? Hányan kárhoztattunk eme mérhetetlenül könyörtelen sorsra, hogy a magányt egy könnyű társként, egy jó barátként üdvözzöljük? Mintha magával az ördöggel fognánk kezét, miközben angyali szempár csillogásában merülünk el, és egyre azt kérdezzük: „Méltó vagyok-e?” Feltesszük magunknak eme visszatérő kérdést, hiába tudjuk rá a választ. Mintha egy az agyunkban elrejtett magnófelvétel minden figyelmeztetés nélkül, időről időre lejátszódná magától. Nem tehetünk ellene semmit, hiába minden próbálkozásunk, ez a kis ördög mindig ott él bennünk, mindegy milyen mélyre taszítjuk, mindegy, hogy mennyire barikádozzuk el, mert ő mindig előtör, és a legváratlanabb pillanatokban sújt le ránk. Talán ez tartja össze a művészeket, ez a kór bujkál mindannyiunkban, ettől vagyunk mi mások, mint a társadalom nagyja – távoliak, furcsák. Ezt nem lehet megmagyarázni, ez bennünk lakozik, egyszer megtalál minket, és utána nem ereszt egy életen át. Mert művésznek sosem születik az ember, művésszé akkor válik valaki, ha már megjárta a poklot és a paradicsomot egyaránt, abban a pillanatban, amikor rájön, hogy egyetlen hely van a világon, ahol megkötések nélkül önmaga lehet: a képzeletében.”

VANGUARD: DEADLANDERS

ELSŐ KÖNYV:
RISE OF THE INFINITE

PLAZMAKÉK

Az ajtót jelképező átláthatatlan plazmapajzs, mely súlyos égési sérüléseket ígérve tartott távol a meneküléstől, hirtelen közepén szétvált és elhúzódott, utat adva egy rettenetes alaknak.

Emberi jellemvonásain kívül ott voltak még a saját fajának adottságai: túlméretezett izomzat, késsel közel áthatolhatatlan bőrrel, mindez nehézfegyverzetre hasonlító páncélzattal szegélyezve. Csak a katonai kiképzésnek köszönhetően jöttem rá, mi is áll előttem.

Nem tűnde.

A testalkata nem egyezik az övéikkel, emellett hiányzik a hegyes fül is az otromba fejéről.

Nem, ez itt más. Alakváltó. Kihallgató tiszt.

– Te is ugyanazt akarod, mint az előző? Róla kérdezősködnél te is? Már mondtam. Meghalt.

Több mint kétszáz évvel ezelőtt. Mégis miért érdekel itt Ő mindenkit ennyire, hogy már a második kihallgatót küldik hozzám vele kapcsolatban? – szóltam tökéletes kiejtéssel a shaniferiek nyelvén, ami reményeim ellenére nem lepte meg az elem került alakot. Valószínűleg olvasta az előző kihallgató jegyzeteit, vagy talán végig a fal mögött figyelte az előző kihallgatást.

Mindegy is, a lényeg, hogy ne mutassak érzelmet, ne adjak ki titkokat! Igaz, nem is kérdeztek még semmi lényegeset. Csak róla. De hogy miért, arra nem tudok rájönni. Azonban a szavak, melyek ezután elhagyták a száját, gyanakvást és durva rémültet hagytak bennem maguk után.

– Nem tudunk erről az egyedről semmit! Átnéztük a történelmeteket, de semmi használható sincs róla. Nem született vezető családba, egy senki! Mégis, egyszer csak megjelent, óriási erőt demonstrált, sorjában vadászta le a Nyolcakat, és mészárolta le a Mindenség Királynőjét és seregeit... De akkor mégis hogyan kezdődött? Hol született? Hogy képezték, hogy nevelték ilyenné? Hogy lett belőle az, aki lezárta a Háborút, majd ennek ellenére teljesen nyomtalanul eltűnt? – darálta ez a rohadék a kérdéseit az Istennő és Terran egyetlen kitűnő nyelvén.

Hideget izzadt a tenyerem. Minden porcikám azt súgta, hogy el kell tűnnöm mellőle.

– És mégis, miből gondolod, hogy tudom minderre a választ? – meg kell próbálnom beszéddel húzni az időt, hogy kitaláljak egy tervet, hogyan jussak ki innen.

– Meg amúgy is... Mondd már el nekem, te gyalázatos bőrváltó, hogy mégis miért mondanám el neked mindezt! – válaszoltam végül én is Terran nyelvén.

– Tudom, hogy tudod a történetét, látom rajtad! Látom az agyadban, hogy tudod a válaszokat a kérdéseimre. Szerencsédre van annyi védelmed, amely képes megvédeni a tudatodat tőlem... Itt vagy te. Egy senki. Mégis a szagod hasonlít az övére. Valami elnyomja, de attól még érződik rajtad. Hogy lehet ez, ha a te elmondásod szerint cseppet sem kötödsz hozzá? És EZ az, ami – szerencsédre vagy balszerencsédre – tesz számunkra valakivé: Ember!

Utolsó szavát olyan undorral köpte ki a száján, mintha a legrosszabb szitokszó lenne, melyet ez a galaxis látott, majd diadalittasan elhallgatott.

Rosszul mértem fel a helyzetet. Ez az alakváltó nagyobb veszély, mint ahogyan elsőre leszűrtem. Ez az alak itt előttem élt a Háború alatt. És találkozott is vele.

– Sőt, pontosan azért akarsz nekem, az én kérdéseimre válaszolni, mert ugye mind te, mind pedig az a félvér korcs, akit két épülettel arrébb hallgatnak ki éppen, nagyon is sürgősen el akarjátok hagyni a Shanifer rendszer fennhatóságát!

– Mégis honnan tudjam, hogy nem hazudsz-e? Miért kellene hinnem neked? A jelenlegi két szép szemedért? – dőlttem háttal a falnak.

– Ha azokért nem hinnél nekem, akkor higgy nekem a törvényeink miatt! Ellentétben veletek, mi betartjuk azokat. A kronológ, ami a pódium tetején lévő plazmapajzs alatt van, írja a történelmünket. Ami itt most elhangzik, az a kronológ által bekerül a Krónikába. A Krónika megszegéséért pedig azonnali kivégzés jár! Így a kronológ előtt esküszöm, hogyha válaszolsz a kérdésekre, téged és a nőt is, mindkettőtöket visszaküldünk abba a romhalmazba, ahol rátok találtunk. Sértetlenül.

Na tessék! Itt egy kiút. A remény halvány sugara megrepesztette a rettegés vastag felhőjét.

De vajon tényleg kiút ez?

Minden, amit elmondott egybevág azzal, amit ezekről tudunk. Nincs istenségük, helyette a szent Krónikájuk köré épül a teljes kultúrájuk. Ezt ki kell használnom! Ha a nőt is elengedik, azzal vissza tudom neki fizetni, hogy egyáltalán most ver a szívem és jó a tüdőm.

– Elf... – kezdett volna bele újra a beszédébe, de én közbevágtam.

– Elfogadom! Azzal a feltétellel, hogy mindkettőnket elengedtek sértetlenül! Ebben az esetben válaszolok a kérdéseidre, te görényszar!

A gyomromban kavargó félelem szinte elviselhetetlenné vált, de a hangomnak keménynek kell maradnia! Nem engedhetem, hogy fölém kerekedjen! Egy rossz szó, és mindennek vége lehet!

– Lenyűgöző! Nem is a fajtád! Egy korcs, mégis véded! – szavai sziszegő kacajként hagyták el száját, mintha kétségbeesett próbálkozásom annak elérésére, hogy nyeregben maradjak, valamiféle beteges szórakozást nyújtott volna neki. A pillantása olyan volt, mint egy penge, amely mélyen belém, a gondolataim mélyébe akar merülni.

– Beszélj hát, Ember!

Szinte éreztem, ahogy gúnyos szavai túskeként fúródnak belém, de nem mutathattam gyengeséget. Nem, most nem! Ha megtörök, ő nyer. Véglegesen. És akkor az én történetem itt ér véget. Kis idő után bólintottam, majd elkezdtem magam felkészíteni a kérdések megválaszolására. Ahogy a kronológ ragyogó fényei a szoba minden zugába eljutottak, éreztem, hogy a múlt árnyai, melyek most már a tudatalattimban lebegtek, súlyosan rám nehezedtek. A történet, mely felgyülemlett bennem, a rengeteg emlék, tudás és fájdalom, minden egyes alkalommal belém, a lényembe mart, amikor csak felidéztem. Most már értem, tudom, hogy ez nemcsak az én túlélésemről szól, hanem az Ő történetének meggyónásáról is; az én szavaimon keresztül.

– A története Vörösen kezdődött. Vörösen, árnyakkal szegélyezve.

És ahogy a szavak kicsúsztak a számon, éreztem, hogy a jövő új irányt vesz. Az emlékeim már nem csak az enyémeke voltak, s amint belekezdtem, az agyam átváltott egy másik világba. Egy másik, rég letűnt korba. Egy másik életbe.

De ha életben maradásom ára ez, akkor hagyom, hadd beszéljen a múlt belőlem!

skicc

ISKOLAÜZSÁG